מאימתי

מאימתי מוכירין גבורות גשמים. שמומר מסיק הרוח ומוריד הגשם. ובגמרא מפרש טעמא למאי קרי ליה גבורות גשמים מפני שיורדין בגבורה שנאמר קולות וגו': **סימן קללה נחג הן.** כלומרין במ"ס סוכה בפרק היכן (דף כח:) מאימתי מותר לפנות משתחרת המקפה משל לעבד שבא למזוג כוס לרבו ושפך לו קיתון על פניו ו"ל לי אפסי בשמוש כלומר כשהגשמים יורדין לסוכה הכל יוצאין ונלחה שאין הקב"ה חפץ שגשמים לפניו ואמאי מתחילין להזכיר גבורות גשמים בחג ונלחה שהוא מתפלל שיבא מטר בחג: **לא אמרתי לשאול.** שיתפלל על הגשמים בחג כגון ותן טל ומטר: **אלא להזכיר.** שמתחיל להזכיר בחג גבורות של מקום שמוריד גשמים: **בעונתו.** כלומר בזמנו: **אם כן.** ואמאי פוסק בפסקא מלהזכיר: **גבי' חנא היכא קאי.** כלומר מדקתני מאימתי מכלל דפשיטא ליה להאי תנא דמייבים להזכיר והיכא חזינן דמחייב להזכיר: **הכא קאי.** מזכירין גבורות גשמים כו' במסכת ברכות: [1] **(וליתני הכא.** במסכת ברכות סמוך לתני מזכירין ליתני מאימתי): **מ"ט דשבקיה עד הכא.** כלומר מאי דקתני הכא בסדר מועד מאימתי ליתני התם [2] דקתני מזכירין במסכת ברכות היינו סדר זרעים: **עד הכא.** עד סדר מועד: **אלא.** לא תימא להא דקתני מאימתי להתם קאי דאיכא מרא"ש שהגה סליק דתנן בסדר אחד הן להכי הוי מצי למימר מאי אלא תנא מראש השנה סליק דתנן [3] ובחג נידונין על המים ואידי דתנא ובחג נידונין על המים תנא מאימתי מזכירין גבורות גשמים וליתני מאימתי מזכירין על הגשמים מאי גבורות גשמים א"ר יוחנן מפני שיורדין בגבורה שנאמר [4] עושה גדולות [5] עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר וכתיב [6] הנותן מטר על פני ארץ ושולח מים על פני חוצות מאי משמע אמר רבה בר שילא אתיא חקר חקר מבריותיו של עולם כתיב הכא עושה גדולות עד אין חקר וכתיב התם [7] הלא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם ה' בורא קצות הארץ לא ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו [8] וכתיב [9] מכין הרים בכחו נאזר בגבורה. וזה גבי בריאת עולם וכי היכי דהתם חקר בריאת העולם רוצה לומר בגבורות כמו כן הכא גבי גשמים הם חקר גמי רוצה לומר גבורות אלן יש להקשות ממאי נקט גבורות טפי מכח וכמו כן הוה ליה למימר מאימתי מזכירין כח גשמים או ליתני גדולות גשמים וי"ל דמן הדין נקט גבורות משום טעמא דאיכא כח ואיכא גדולה מי גמי משום דהכרכה מתחלת בגבורה להכי נקט גבורות:

שלשה מפתחות שלא נמסרו לשליח. ומ"ת והא תניא (סנהדרין דף קיג.) דמפתח הגשמים [9] נמסרין למלאכים וכן מפתח של תחיית המתים וכן למלאכים דכתיב (מלאכי ג יט) ויאמר מלאכו מי ה' וגו' הא"נ לומר בפירקין דלקמן (דף כג.) וי"ל דהא דקאמר שלא נמסרו למלאך היינו כ"ל שלא נמסרו מעולם להא של תחיית המתים ושל גשמים נמסרו שלא למלאך להיות לעולם ממונה עליהם: **וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה.** פירוש שהוא בעצמו עשה ומ"ת מהכא משמע דליכא שלא שלשה מפתחות ומ"כ יש להקשות והא כתיב (ירמיה ג) פתח ה' את אוצרו ויוצא את כלי זעמו ומשמע נמי שלא נמסרו לשליח וכמו שהיה ויפתח אליה אלהים וגו' ומ"כ ממאי לא מצינו ו"ל שלא מצינו לו ומיהו מפתחות של טובה ולהכי לא קא מצינו מפתח של זעם ומ"ת דמשמע מהאי קרא דפתח ה' שלא נמסר מפתח של זעם לשליח והא דתניא (פסחים דף קיח.) יורקמי שר של גרד הוי ו"ל מכלי זעם מחרינא קאמר שלא נמסרו לשליח אבל משום גרד לא לחותו של גרד נמסרו לשליח

מאימתי. מיום טוב האחרון של חג. שמיני לעצרת הוא יום טוב האחרון של חג שבו מתחילין לבקש על הגשמים ולא מקודם לכן שהרי בו ביום נידונין על המים ואם היו מתחילין מקודם היו מבקשין על הגשמים שלא ירדו בעתן ולא יהא בהן כח לצמוח ולהוליד פירות הרבה ולא יספיקו לגדל כל צרכן של פירות ועוד שאין הגשמים יורדין בעת הזאת בכח גדול ומתוך כך אין מתפללין עליהם שי